

Miről írt az újság?

Aratásra készen

Bő áruellátással készültek fel a földműves szövetkezetek a nyári munkákra, összesen mintegy 64 millió forint értékű árukészletük van. De még emellett az aratás-cséplés idejére újabb 5 milliós készletről gondoskodnak, hogy bőségesen fedezve legyenek a dolgozó parasztok szükségletei a nagy munkák idejére. Aratópálinka és aratószalonna máris korlátlanul kapható. Igaz, az idén a múlt évinél jóval kisebbek lesznek az eredmények. Ennek az az oka, hogy a kötelező beszolgáltatás megszüntetésével növekedett a dolgozó parasztok saját ellátása. Ugyancsak korlátlan mennyiségben lehet majd kapni aratópálinkát is.

Ezt már nem mondhatni el a sör- és borfélésekre. Ettől függetlenül a vendéglátóipari boltok mindent megtesznek, hogy kielégíthessék a dolgozók hűsítő ital igényeit.

Nógrádi Népiújság, 1957. június 26.

Tanulságos iskolaorvosi vizsgálatok

Megfelelő időpontban tárgyalta az általános iskolák egészségügyi helyzetét a balassagyarmati járási tanács vb: a nyári szünet alatt a hiányosságok jelentős hányadát meg lehet szüntetni. Sajnos, a legnagyobbak egyikét: a viszonylagos tanteremhiányt csak évek munkájával. A tavalyi tanév négyezer-hatszázánál több általános iskolása közül nem egészen hét és félszáz járhatott állandóan délelőtt iskolába. Túl a délutáni iskolalátogatás kellemetlenségein: a gyors műszakváltás miatt gyakran nem kellően tiszták a tantermek, nem kielégítő a szellőztetés.

Nógrád, 1967. június 24.

Nyereség helyett veszteség

Nincsenek irigylésre méltó helyzetben a Pestvidéki Kőbánya Vállalat – ide tartozik Szob, Sósút, Keszeg, Nógrádkövesd – dolgozói. Az év eleje óta magukkal cipelnek olyan adósságot, amitől előreláthatólag csak az év végén tudnak megszabadulni. Olyan teherterhelés ez, ami nemcsak bosszantja, a vezetőket és a dolgozókat, hanem bántja is. Nem ok nélkül! Május 24-én, végéig 115 ezer tonnával kevesebb követ termelnek ki a bányákból. Mivel magyarazzák a lemaradást okát? (...) A nógrádkövesdi üzemegység dolgozói május végéig a tavalyihoz viszonyítva 5,9 százalékkal termeltek többet. Májusban 138,8 százalékot értek el. Az erőfeszítések kevésnek bizonyultak. Előreláthatólag háromnapos termelésnek megfelelő adóssággal kezdik a második fél évet. Legsúlyosabb a helyzet a szobi üzemben. (...) Hatvanszázalékos tervteljesítést jelez a statisztika. Keszeg 25 ezer tonnával maradt el a tervétől...

Nógrád, 1977. június 24.

Ülésezett a megyei pártbizottság

A Magyar Szocialista Munkáspárt Nógrád Megyei Bizottsága tegnap Salgótarjában ülést tartott. A Központi Bizottság június 23-i üléséről — a párttagsági könyvek cseréjéről, annak tartalmi és szervezeti feladatairól, továbbá a szervezeti és szemlélyi kérdésekben hozott döntésekről, — Oszvárt József, a megyei pártbizottság titkára adott tájékoztatót. A testület ülésén, a pártbizottság tagjai mellett ott voltak a Nógrád megyében tevékenykedő párt-, állami, társadalmi és tömegszervezetek tisztségviselői, az országgyűlési képviselők is.

Nógrád, 1987. június 25.

Felszámolás nem kis bonyodalmakkal

1991 őszén Pásztón hatalmas gépek kezdtek dolgozni a hegyoldalon azzal a szándékkal, hogy oda majd az Unimill Kft. házgyára épül. A tervek készen voltak, ám a házgyár sohasem működött: még mielőtt a próbagyártás beindulhatott volna, megkezdődött a felszámolás. Egyes vélemények szerint nem volt kellő anyagi fedezet sem, ezért eleve irreális volt a terv, mások szerint ez egy ragyogókezdeményezés volt, amely megvalósulás esetén munkahelyeket teremtett volna, és a városnak is jó pénzt hozott volna. (...) elkészült szerkezetkészen a referencia ház is, a tavalyi év közepén végzés formájában jelent meg a felszámolás, amelynek megvalósítására a budapesti székhelyű Kersz i Rt. - t jelölték ki.

Nógrád Megyei Hírlap, 1997. június 24.

Palóc pályázók és nyertesek

Nagy volt a sürgés-forgás a mátranaváki Faluhelymájorban június 23-án, ahol a 8 Palóc Akció- csoport LEADER+ programban részt vevők nyertes pályázatait hirdették ki. Az ünnepélyes keretek között megrendezett eseményen negyvenhárom elismerő oklevelet osztottak ki a sikeres pályázóknak, így összesen több mint 76 millió forint kerül a térségbe, amelyből fejlesztések és beruházások valósulnak majd meg. A leader+ közösségi kezdeményezés része az Európai Unió vidékfejlesztési politikájának, amely lehetőséget biztosít a lakosok, a vállalkozók, a civil szervezetek és az önkormányzatok összefogására a lakókörnyezetük megújulására, a helyi gazdasági és kulturális élet megerősítése céljából.

Nógrád Megyei Hírlap, 2007. június 24.

Emléktábla a geológus tiszteletére

A hét közepén emléktáblát avattak a jeles geológus, dr. Vitális Sándor emlékére Salgótarjában, a bányamúzeum udvarán. Vitális Sándor 1900. április 13-án Selmecbányán született, 1976. június 21-én Budapesten hunyt el. Kossuth-díjas geológus, a föld- és ásványtani tudományok doktora, tanszékvezető egyetemi tanár, a Magyarhoni Földtani Társulat tiszteleti tagja, a Magyar Hidrológiai Társaság elnöke (MHT) volt – írja lapunknak eljuttatott közleményében az MHT.

SALGÓTARJÁN. Vitális Sándor életútjáról a közlemény leírja: még diákként vett részt 1917. február 7-én a Magyarhoni Földtani Társulat Hidrológiai Szakosztályának alakuló ülésén, és csakhamar a szakosztály aktív tagja lett. 1922-ben végzett a Pázmány Péter Tudományegyetem természetrajz-földrajz szakán, majd 1923-ban ugyanitt szerzett bányageológiai doktori oklevelet.

Az egyetem elvégzése után 1922-től 1946-ig a Salgótarjáni Kőszénbánya Rt. geológusa, majd a Földtani Osztály vezetője lett. 1946-tól a Magyar Állami Szénbányák (MÁSZ Rt.) illetve a Szénbányászati Igazgatóság osztályvezetője, 1949-1951 között különböző bányászati irányítószervezet vezető munkatársa volt.

1952-ben hamis vádak alapján letartóztatták, 1952-1953-ban koncepciók per aldozataként bebörtönözték.

Rehabilitálását követően 1954-től 1971-ig, nyugdíjba meneteléig, az ELTE Alkalma-

zott Földtani Tanszékén tanított docensként, majd egyetemi tanárként.

Főbb munkaterületei:

- Salgótarján és környékének geológiája;
- Szénkutató és baranyai bányáknál;
- A sikondai és a pünkösdfürdői hévíz és a kisterenyeyi ásványvíz feltárása;
- A hazai radioaktív nyersanyagok;
- A recski érckutatás;
- A bándi, komlóskai, istenmezejei bentonit;
- Az ország földtani újratérképezésének és hidrogeológiai felvételének szervezése.

Szakirodalmi munkásságát több mint százpublikáció és több száz kéziratot szakvélemény, jelentés dokumentálja. Saját egyetemén kívül előadott a Műegyetemen, a Mérnök-továbbképző Intézetben és több műszaki főiskolán is.

Számos tudományos állami és társadalmi bizottságnak, egyesületnek (pl.: Magyarhoni Földtani Társulat, Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület, Magyar Hidrológiai Társaság) volt tagja – írja a közlemény. 1944-48 között a Magyarhoni Földtani Társulat Hidrológiai Szakosztályának elnöke, majd 1949-1951 és 1961-1976 között a Magyar Hidrológiai Társaság elnöke volt.

Vitális Sándor a tudós szakember, a professzor és vezető társadalmi munkás számos hivatalos elismerésben, kitüntetésben is részesült: elnyerte a föld- és ásványtudományok doktora fokozatot (1954), kitüntették Kossuth-díjjal (1951), az Oktatásügyi Kiváló Dolgozója (1969) és a Vizsgázóképzés Kiváló Dolgozója (1970) lett – áll az MHT közleményében.

Hidrológusok centenáriuma

A Magyar Hidrológiai Társaság (MHT) 2017-ben ünnepli fennállásának 100. évfordulóját. A társaság a hidrológia és rokontudományai, azaz a vízzel foglalkozó tudományok és szakterületek művelésére alakult társadalmi, tudományos és szakmai egyesület, amely a Magyarhoni Földtani Társulat 1917-ben létrejött Hidrológiai Szakosztályából, és az egykori Magyar Mérnök és Építész Egylet 1866-ban alakult Vízépítési Szakosztályának

ilyen profilú egyesület vagyunk Európában, sőt világszerte is.

A jubileum alkalmából 2016. májusa és 2017. júliusa között centenáriumi évet tartanak, melynek során minden szervezeti egység megemlékezik a jeles évfordulóról. Centenáriumi megemlékezéseink jelmondatául ezt választottuk: „100 éve a magyar vízgazdálkodásért”, hiszen munkánk, tevékenységünk mindenkor szorosan összefonódott, szerves része volt hazánk

területeken a műszaki, természet- és társadalomtudományos ismeretek terjesztését; az érintett tudomány- és szakterületek múltjának, eredményeinek, jelenlegi tudományos és gyakorlati irányzatainak, legújabb fejlesztési törekvéseinek hazai megismertetését, hasznosítását; illetve a hazai eredmények nemzetközi megismertetését. Ápoljuk, erősítjük a nemzetközi szakmai kapcsolatokat. Gondot fordítanak az egyes szakterületek elhunyt kiemelkedő szakemberei emlékének ápolására, tudományos hagyatékuk megőrzésére, feldolgozására.

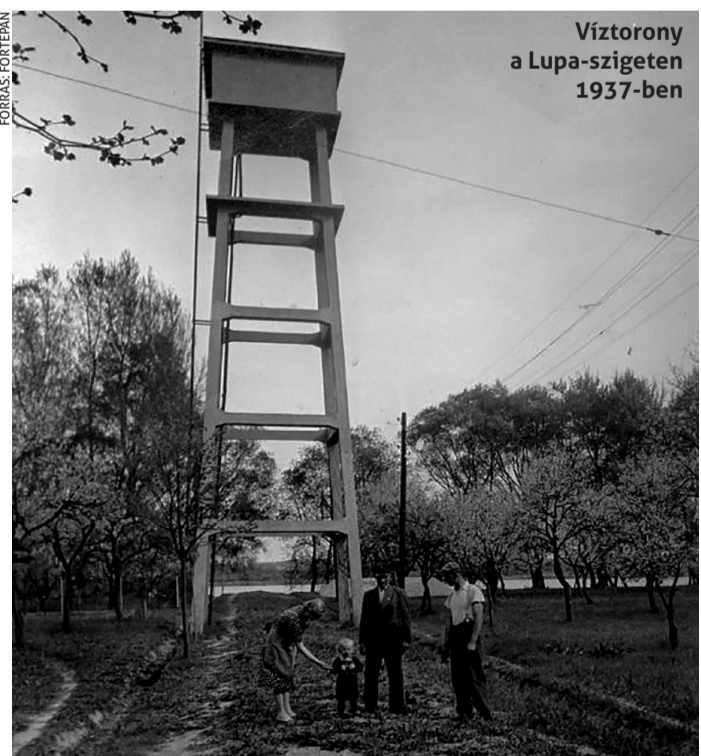
Kiemelt feladat a szakemberek képzését, szakmai kultúrájuk és igényességük fejlesztését, támogatását. Ezeket a céljainkat szolgálják nagyrendezvényeink, előadóüléseink, illetve kiadványaink. A tagok sorában nem csak mérnökök, hanem a vízzel foglalkozó számos tudományos, szakterület képviselői (természet tudományos tanárok, geográfusok, kémikusok, orvosok, biológusok, ökológusok, történészek, közgazdászok, jogászok) is megtalálhatók, ami az elmúlt évszázadban fontos szerepet játszott a mérnökök szemléletének alakításában.

Az MHT-nak 3000 egyéni, valamint a Társaság szakmai területén tevékenykedő intézmények, vállalkozások köréből 150 jogi tagja van. Az MHT eredményes működésének záloga, hogy a különböző életkorú, szakmai végzettségű és irányultságú egyéni tagjai, illetve jogi tagjai megtalálják a programok között az őket érdeklő rendezvényeket, az információcsepre, a tájékozódás lehetőségét.

A Társaság szervezetenként lefedti egyrészt a vízzel foglalkozó szakterületeket (17 szakmai szakosztályával), másrészt az ország területét (20 területi és két üzemi szervezetével).

Az MHT működését segítik továbbá állandó szakmai bizottságok, szerkesztőbizottságok és pályázati bíráló bizottságok is.

A társaság jövőképe, hogy a gyorsan változó környezethez való rugalmas igazodásával, a hagyomány tiszteletben tartásával és a fejlődés igényével, egységesen képviselje a hazai vízgazdálkodás területén tevékenykedő szakemberek közösségét. Az MHT működésének második évszázadában lépve tevékenységünk kulcsszavai ezért továbbra is: „hagyomány és fejlődés”.

Víztorony a Lupa-szigeten 1937-ben

Hévíz Tófürdő 1937-ben

tagjaiból 1949-ben vált önálló egyesületté – írja lapunknak eljuttatott bemutatkozó anyagában az MHT.

Az MHT születésnapjának a Hidrológiai Szakosztály megalakulásának időpontját, 1917. február 7-ét tekintjük. Valószínűleg az egyik legrégebb

vízgazdálkodás-fejlesztésének.

Az MHT célja a tudományos és műszaki haladás előmozdítása, a tudományos ismeretterjesztés és tájékoztatás, továbbá a vízzel kapcsolatos szakterületeken működő szakemberek ismereteinek bővítése. Feladatunknak tekintik a vízzel foglalkozó szak-